

Ririro

Sinbad moreplovac

Nekada davno u Bagdadu živeo je čovek po imenu Sinbad nosač, naporno je radio svakodnevno da bi zaradio novac, a ipak ga nije imao mnogo. Jednog dana Sinbad je napravio pauzu i svratio u kuću jednog bogatog trgovca. Sinbad je osetio najlepše mirise koji su dopirali iz kuće i čuo je najlepšu muziku. „Toliko je nepravdedno da neki ljudi mogu da uživaju u lepšim stvarima u životu bez napornog rada, a ja naporno radim svaki dan i još uvek ne mogu da uživam!“, požalio se Sinbad.

U tom trenutku iz kuće je izašao dečak i prišao Sinbadu. Uzeo je nosača za ruku i uveo ga u kuću. Sinbad je bio opčinjen lepotom kuće. „Ovo mora da je kuća kralja ili sultana“, pomisli on u sebi. U velikoj sali, Sinbad je video impresivnog čoveka sa velikom sedom bradom. Domaćin je pokazao na stolicu i pitao ga za ime. „Zovem se Sinbad nosač“, odgovorio je Sinbad. "Kakva slučajnost! Moje ime je takođe Sinbad. Sinbad moreplovac“, rekao je domaćin.

„Čuo sam da se žališ kako je svet nepravedan“, nastavio je Sinbad mornar. „Ali da ti kažem prijatelju, ni meni ovo bogatstvo nije palo s neba. Pre nego što sam došao da živim ovde, bio sam na sedam putovanja. Jedno putovanje značajnije od prethodnog. Ispričaću ti priču o svom prvom putovanju.“ Sinbad mornar je pričao svoju priču dok je Sinbad nosač sa strahopoštovanjem slušao tu neverovatnu avanturu.

Nakon priče Sinbad mornar je pozvao svog imenjaka da oстане na večeri. Posle večere mu je poklonio veliku količinu zlata. Zatim ga je pozvao da dođe sledećeg dana da sasluša priču o drugom putovanju.

Sutradan je Sinbad nosač srdačno dočekan u kući Sinbada mornara. Služio se najukusnijom hranom i pićem i slušao priču o drugom putovanju. Nosač je po odlasku ponovo dobio veliku količinu zlata. Nije mogao da veruje koliko je srećan!

U danima koji su usledili, Sinbad nosač posećivao je svog novog prijatelja. Svaki dan, Sinbad mornar bi pričao priču o svojim putovanjima. Govorio je uvek istinu, a priče su bile sve zanimljivije. Sinbad mornar je morao da preturi mnogo preko svoje glave pre nego što se smirio u Bagdadu. Sinbad nosač je sa strahopoštovanjem slušao neverovatne avanture. Svakog danom je izlazio iz kuće bogatiji nego što je bio kad je stigao.

Sedmog dana, Sinbad mornar ispričao je najneverovatniju priču koju je Sinbad nosač ikada čuo. Sada je shvatio da je mornar mnogo propatio da bi bio tu gde je sada. „Izvinjavam se što mislim da vam je život uvek bio lak“, rekao je svom ljubaznom domaćinu. Opet, Sinbad nosač je po odlasku dobio veliku količinu zlata. Sada ni on više nije morao naporno da radi.

A prijatelji, Sinbad mornar i Sinbad nosač živeli su srećno do kraja života